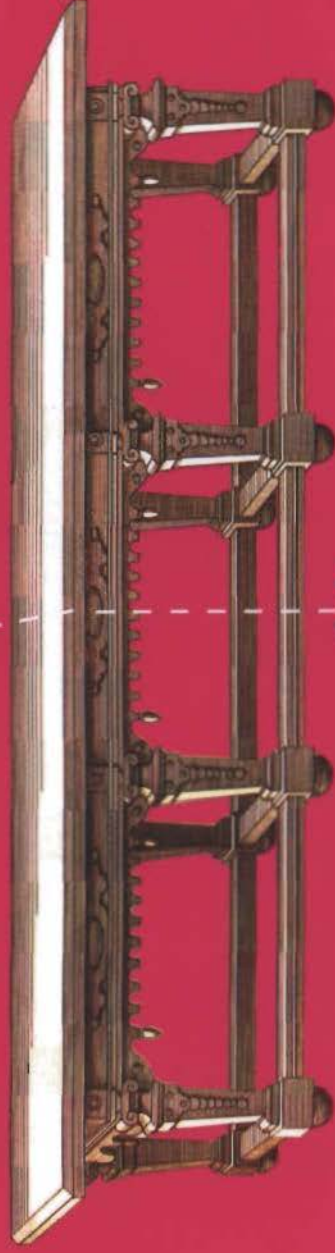

Aleksander Fredro

Zemsta

reżyseria: Grzegorz Warchol

Aleksander Fredro (1793- 1876) - polski komediopisarz, pamiętnikarz i poeta.

Był autorem komedii obyczajowych z życia szlachty, głównie prowincjonalnej. Pisywał również wiersze, poematy, aforyzmy. Debiutował w 1817 r., jednak pozostał obcy problemom romantyzmu. Naraziło go to na ostre ataki ze strony m.in. Seweryna Goszczyńskiego. W swych komediach Fredro ukazał mistrzostwo w charakterystyce bohaterów, kształtowaniu akcji i giętkości języka. Spod jego pióra wyszło kilkadziesiąt utworów, które z grubsza podzielić można na komedie pełnospektaklowe, duże i małe jednoaktówki. Inny generalny podział, uwzględniający typ humoru i podziały sceniczne, mógłby wyróżnić tzw. komedie serio (termin używany przez Fredrę) i farsy, czyli komedie szybkiej akcji, spiętrzonej intrygi i dużej liczby sytuacji humorystycznych.

Najsłynniejsze i najczęściej wystawiane na deskach teatralnych dzieła pisarza to z pewnością: „Zemsta”, „Śluby panięskie”, „Gwałtu, co się dzieje!”, „Pan Geldhab”, „Mąż i żona”, „Damy i huzary”.

„Zemsta” powstała w 1833 roku, a wystawiona została po raz pierwszy we Lwowie w 1834 roku. Geneza utworu wiąże się z zamkiem w Odrzykoniu pod Krosnem, który należał do posagu Zofii Fredrowej; tekst dramatu nie pozwala definitywnie sprecyzować w jakiej części kraju i kiedy dokładnie rozgrywa się akcja. Osnowę intrygi stanowi spór dygnitarzy szczebla powiatowego: Cześnika Raptusiewicza i Rejenta Milczka, sąsiadujących ze sobą w podzielonym na dwie części zrujnowanym zamczysku.

Perypetie wynikają z zaostrzenia sporu podjętej na zlecenie rejenta, a udaremnionej na rozkaz Cześnika, próby naprawienia dzielącego zamek muru. Szukający zemsty na sąsiedzie Cześnik, zwabiwszy podstępem Waclawa, syna Rejenta, zmusza go do ślubu ze swoją bratanicą Klarą, nie wiedząc, że działa zgodnie z życzeniem potajemnie kochających się młodych. Kiedy okazuje się, że majątek zasobnej wdowy, Podstoliny, którą Raptusiewicz upatrzył sobie na żonę, Milczek zaś na synową, należy w istocie do Klary, rejent godzi się z faktem dokonanym, a tym samym z sąsiadem. Doniosłą rolę w komedii odgrywa Papkin, błagier podszyty tchórzem, znakomita, niezwykle barwna kreacja komediowa.

Walory „Zemsty”, drugiego obok „Ślubów panięskich”, arcydzieła pisarza to pełna nieoczekiwanych zwrotów akcja, mistrzowska charakterystyka postaci, dialog i forma wiersza.

Z postaciami tej najczęściej grywanej komedii Fredry: z Cześnikiem, Rejentem, Papkinem, Dyndalskim, Podstoliną wiążą się słynne kreacje wybitnych aktorów: J. N. Nowakowskiego (pierwszy Cześnik), J. Rychtera, W. Rapackiego, B. Leszczyńskiego, L. Solskiego, S. Jaracza, J. Węgrzyna, M. Ćwiklińskiej.

Inspicjent – Mariusz Korek
Sufler – Anita Szamocka
Asystent reżysera – Antoni Rot

PREMIERA – 15 III 2008 r.

Aleksander Fredro **Zemsta**

Reżyseria i pomysł scenograficzny **Grzegorz Warchoł**
Projekty i realizacja scenografii **Stanisław Kulczyk**
Muzyka **Janusz Frączek**

Obsada:

Obsługa techniczna:

światło - Zbigniew Chęciński
dźwięk - Piotr Czok
rekwizyty - Grzegorz Heliński
fryzjerstwo/charakteryzacja - Leokadia Chlód
garderoby - Wanda Zyskowska/Dariusz Haładus
obsługa sceny - Jacek Celiński, Paweł Kuźdzeń

Cześnik Raptusiewicz - Michał Kula
Klara - Sylwia Karczmarczyk
Rejent Milczek - Adam Hutyra
Waclaw - Maciej Półtorak
Podstolina - Iwona Chołuj
Papkin - Waldemar Cudzik
Dyndalski - Andrzej Iwiński
Śmigalski - Sebastian Banaszczyk
Perelka, Mularz - Antoni Rot
Mularz - Robert Rutkowski

Grzegorz Warchoła - aktor, reżyser i producent telewizyjny. Studiował na Wydziale Aktorskim krakowskiej PWST. W 1985 r. w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu wyreżyserował prapremierową sztukę Michaela Frayna „Czego nie widać”, a rok później „Pannę Tutli Putli” Witkacego. Kolejne realizacje to : „Bal Manekinów” Bruno Jasińskiego, Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie; „Eddie E.” Dennisa Lumborga, Teatr Powszechny w Warszawie.

W Teatrze TV zrealizował m.in. „Kolabo - Song” Jeana Mazarine’a; „Becket, czyli honor Boga” Jeana Anouilha; „Ja, Micha z Montaigne” Józefa Hena; „Zamek w Szwecji” Francise Sagana.

Grzegorz Warchoła wyreżyserował jeden z najsłynniejszych i najlepszych seriali TV: „Życie Kamila Kuranta”, a także wielokrotnie nagradzaną „Gazdę z Diabelnej”.

Warchoła stworzył wiele ciekawych ról filmowych. Jedną z ważniejszych to rola Wojciecha Wilaka w „Strachu” w reżyserii Antoniego Krauzego. Zagrał także w „Skazanym na bluesa” Jana Kidawy Boskiego, „Cwale” Krzysztofa Zanussiego, „Palimpseście” Konrada Niewolskiego, „Trzech kolorach: Biały” i w „Dekalogu X” Krzysztofa Kieślowskiego; a także w serialach TVP: „Czterdziestolatku” Jerzego Gruzy, „Piłkarskim pokerze” Janusza Zaorskiego, „Obywatelu Piszczyku” Andrzeja Kotkowskiego...

Był producentem filmów: „Grający z talerza” (reż. Jan Jakub Kolski), „Legenda Tatr” (reż. Wojciech Solarz), „Lepiej być piękną i bogatą” (reż. Filip Bajon).

- Córuś moja, dziecię moje, co u ciebie szepce?
- Pani matko dobrodziejko, kotek mleko chlepcze;
Oj, kot, pani matko, kot, kot,
Narobił mi w pokoiku łoskot.
- Córuś moja, dziecię moje, co u ciebie stuka?
- Pani matko dobrodziejko, kotek myszki szuka;
Oj, kot, pani matko, kot, kot,
Narobił mi w pokoiku łoskot.
- Córuś moja, dziecię moje, czy ma ten kot nogi?
- Pani matko dobrodziejko i srebrne ostrogi;
Oj, kot, pani matko, kot, kot,
Narobił mi w pokoiku łoskot.

Tekst piosenki, drobnoszlacheckiej raczej niż ludowej, przejęty jest przez Fredrę wiernie ze źródła.

Piosenka jest dłuższa, 8-zwrotkowa z refrenem i ma charakter frywolny. Papkin śpiewa tylko fragment.

Dyrektor naczelny - Robert Dorosławski
Dyrektor artystyczny - Piotr Machalica
Główna księgowa - Jadwiga Paciorkowska
Kierownik techniczny - Stanisław Kulczyk
Koordynator pracy artystycznej - Agata Rospondek
Kierownik Działu Promocji i Sprzedaży - Joanna Karkoszka - Toborek
Sekretarz literacki - Ewa Oleś

SPONSOR GŁÓWNY:

SPONSORZY STRATEGICZNI:

PRZYJACIELE TEATRU:

PATRONAT MEDIALNY:

